

AAVISTE' AVVIISI

YLÄ-SAVON AUVISTEN SUKUSEURA RY JÄSENLEHTI

HUHTIKUU 2013

Talvipäivä Ala-Auvilan pihalla 1920-luvulla

Puheenjohtajan palsta

Tervehdys täältä Keravalta, kevät etenee vaikka on nyt pari viikkoa myöhässä.

Kesän vuosikokouksen jälkeen sukukirjan edistäminen on ollut suurin työmaa, Saimme vetäjäksi kokeneen Anja Seurasen, mutta sisältö pitää saada koottua meiltä sukuseuralaisilta.

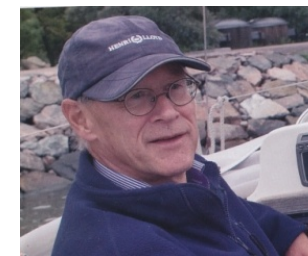
Tässä toivon eri sukuhaarojen aktiivisuutta. Näin saisimme eri sukuhaarat tasapainoisesti sisältävän sukukirjan. Itse näen sukukirjan tärkeänä tiedonvälittäjänä tuleville sukupolville. Sukuhistoria keruu on sukuseuran tärkeimpiä tehtäviä.

Muita edistettäviä asioita ovat olleet sukuvaakunaan perustuvien tuotteiden edistäminen ja kesän sukutapaamisen valmistelu.

Kesän sukutapaamisen paikaksi valittiin historiallinen Koljonvirta. Suomen sota 1808-9 oli maan kannalta merkittävä sota. Olisi mielenkiintoista kuulla osallistuiko joku Auvinen siihen sotaan.

Toivottavasti tapaamme kesätapaamisessa runsaslukuisina.

Heikki Auvinen, puheenjohtaja

Ylä-Savon Auvisten sukutapaaminen la 20.7.2013

Tulevan kesän sukutapaaminen järjestetään Iisalmessa, Koljonvirralla. Koljonvirta on tunnettu etenkin Suomen sodanaikaisesta taistelusta, josta J.L. Runeberg runoili Vänrikki Stoolin tarinoissa. Teoksessaan Runeberg nosti Koljonvirran taistelun myyttiseksi sankaritarinaksi, jonka tunnetuin hahmo oli Sven Dufva. Oikeasta historiallisesta taistelusta voit lukea tässä Avviisissa olevasta Heikki Auvisen jutusta. Koljonvirran taistelun lisäksi Koljonvirta tunnetaan mm. Juhani Ahosta (1861-1921) ja hänen museostaan. Juhani Aho asui Koljonvirralla lapsuus- ja nuoruusvuotensa 1865-1876.

Sukutapaamisen ohjelma la 20.7.2013

Klo 12.00 kokoonnutaan Koljonvirran leirintäalueelle, kartanon pihaan. Tapaamispaikaksi on varattu kartanon viereinen väentupa. Aluksi ruokaillaan runsaasta noutopöydästä, minkä jälkeen sukuseuran puheenjohtaja Heikki Auvinen kertoo sukukirja-projektin etenemisestä. Tämän jälkeen vapaata kuulumisten vaihtoa ja mahdollisuus skannata vanhoja valokuvia sukukirjaa varten. Sukuseuran heraldisella tunnuksella somistettuja tuotteita on nähtävillä ja ostettavissa.

Klo 14.45 aloitetaan siirtyminen Dolgorukin patsaalle. Matkaa on vain muutamia satoja metrejä, joten se taittuu mukavasti jalan. Halutessaan patsaalle voi siirtyä myös autolla.

Klo 15.00 lähdetään oppaan kanssa reilun kilometrin mittaiselle historia-polulle Koljonvirran taistelun maisemiin. Opastettu kierros kestää noin kaksi tuntia. Matka tehdään kävellen hyväkuntoista polkua pitkin. Polku ja maasto eivät ole vaativia, mutta 'nappaskengät' kannattaa vaihtaa tukeviin kävelykenkiin. Uupumuksen yllättäessä polulta on helppo oikaista aiemmin pois. Sateen sattuessa saamme vastaavan historia-pläjäyksen sisätiloissa.

Kustannukset:

Ruokailun hinta yli 12-vuotiailta 15 e, alle 12-vuotiaat 5 e ja alle 5-vuotiaat ilmaiseksi.

Opastetun kierroksen tarjoaa sukuseura.

Ilmoittautumiset:

Ilmoittautumiset 31.5.13 mennessä Eeva-Leenalle tekstiviestinä (0400 876910) tai sähköpostilla elokuutar@hotmail.com. Kerro ilmoittautumisen yhteydessä osallistutko ruokailuun.

Majoittuminen: Iisalmen keskustasta, noin 6km Koljonvirralta, löytyy hotellimajoitusta. Koljonvirran leirintäalueella on mahdollista majoittua vaunussa, teltassa tai voi varata majoittumisen mökkiin tai päärakennukseen. Lisätiedot suoraan Koljonvirran leirintäalue; Ylemmäisentie 6, p. 050 321 3846 ;e-mail:koljonvirta(at)koljonvirta.fi.

TERVETULOA SUKUTAPAAMISEEN!

Sukututkija käytössänne

Olen Anja Seuranen, syntynyt ja käynyt kouluni Riihimäellä. Opiskelin Helsingin yliopistossa mikrobiologiaa ja ravitsemustiedettä. Työni olen tehnyt osuusmeijerijärjestössä eri laboratorioissa. Olin aluksi Helsingissä Valion laboratoriossa, sitten Kuopion Osuusmeijerin laboratoriossa. Kun meijeri Kuopiossa lopetettiin, menin Riihimäelle Valion Herajoen meijerin laboratorioon. Jäin sieltä vuonna 2004 eläkkeelle ja palasin takaisin Kuopioon.

Kuopiossa kävin kansalaisopiston sukututkimuskurssilla. Sukututkimus on vienyt mennessään niin, että nykyisin en paljon muuta teekään. Vuodesta 2009 olen ollut täkäläisen sukututkimusseuran eli Savon Sukututkimusharrastajien puheenjohtaja. Viime vuonna järjestimme yhdessä Suomen Sukututkimusseuran kanssa valtakunnalliset sukututkimuspäivät Kuopissa. Juhlien yhteydessä julkistimme yhdistyksemme 40-vuotisjuhlakirjan, jota olin yhtenä neljästä tekemässä.

Yhdessä asuinkumppanin kanssa olen tehnyt erilaisia muisteluskirjoja useampia tahtia kirja per vuosi. Yksi on varsinainen sukukirja, jossa on yhdistetty äidin ja isän esipolvet. Kirja sisältää yli 1200 perhetaulua ja yli 6600 nimeä, sivuja 367.

Omassa suvussani on yli 33000 nimeä. Isän suku on eteläisestä Hämeestä ja äidin suku luovutetun alueen Karjalasta Laatokan rannalta. Äitini oli tyttönimeltään Sihvonen. Sihvosten sukuseuralla on menossa myös sukukirjahanke. Olen innokkaasti ollut viime ajat tarkistamassa niitä sukutietoja.

Lupasin olla käytettävissä Auvisten sukukirjahankkeessa. Sain puheenjohtajaltanne Heikki Auviselta sukutiedoston sellaisena kuin se nyt on. Sitä päällisin puolin tarkasteltuani huomasin paljon olevan vielä tehtävää. Tiedostossa on joistakin henkilöistä vain nimi. Syntymäaika ja syntymäpaikka, samoin mahdollinen kuolinaika ja kuolinpaikka ovat niitä tietoja, mitä sukututkimuksissa tarvitaan. Monet niistä puuttuvat. Vihkiaika ja vihkipaikka yleensä myös ilmoitetaan, samoin avioeroaika ja avioeroaika. Näitä tietoja tarvitaan, jotta osataan sijoittaa henkilöt kartalle ja saadaan parempi kuva heidän elämästään historian saatossa.

Pidetään yhteyttä luottamuksella!

Sukututkimusterveisin

Anja Seuranen

p. 050 358 3533

anja.seuranen@kolumbus.fi

Haapaniemenkatu 2 A 7

70100 Kuopio

Koljonvirta 27.10.1808

Päämiehelle Sandels lisäsi: "Te silta purkaka jos voitte, muuten viimeiseen mieheen taistelkaa! Hukassa kaikk' on, taaksemme jos ryssät ennättää; apua saatte, kenraali jo tulla lennättää".

Hän kiiti pois. Mut ehdittiin töin tuskin sillallen, kun ryssäparvi täyttävi jo rannan vastaisen. Se laajenee, se taajenee, se tähtää, laukaisee; jo suomalaista kahdeksan ens pauke pyyhkäisee.

Ei hyvä enää viipyä, jokainen hätkähtää. Taas paukaus, ja jäljelle vain viisi miestä jää. "Kivääri sojoon, taaksepäin!" nyt

komennettiin. Sven Dufva yksin hairautui ja laski painetin.

Ei aikaakaan, niin saakin hän jo niitä osoittaa, kun sillatäyteen ryssiä samassa tuoksahtaa. Yks toisen perään rynnistää, mut heistä joka mies sai oikeaan ja vasempaan, niin että tempun ties.

Käsimpä tätä karhua ei voitu kukistaa ja lähin mies se luodilta hänt' aina varjoaa; mut ryssäin kiihtyy rohkeus, kun toivo heikkenee; nyt Sandels saapuu, huomaapi kun Dufva ottelee.

"Hyv on", hän huutaa, "niin, kas niin, sa poika urhoinen, ä!' yli päästä perhanaa, niin vielä hetkinen! Noin suomalainen taistelee, se vasta soturi. Avuksi, pojat, rientäkää, tuo meidät pelasti".

Sandels joitui saarrostuhan vuoksi perääntymään Kuopion pohjoispuolelta Toivalasta Koljonvirrälle. Sandelsilla oli käytettävissä 2.300 miestä ja kahdeksan 6-naulaista tykkiä. Vastassa oli tuntuva ylivoima – noin 6.000 miestä ja yli 20 tykkiä. Venäläisten hyökkäyksen edeltä silta oli Sandelsin käskyn mukaan puoliaksi revitty. Sen luo venäläiset ajoivat kahdeksan tykkiä ja alkoivat ampua niin taajaan, että loppu silta jäi hajottamatta. Päinvastoin venäläiset ryhtyivät tulen suojassa lankuttamaan sillan kantta.

Kauppilalan taloon majoitettu Savon jääkäripataljoona oli ainut siltaa välittömästi puolustanut osasto. Sen tykkien tuli ei riittänyt estämään sillan ylitystä, vaan venäläiset saivat klo 15 mennessä sillasta vähitellen yli ainakin neljä pataljoonaa, joiden ylivoiman tieltä savolaiset vetäytyivät Linnan kylän pääpuolustusasemaan. Sandels johti Linnan kylässä olleet osastot vastahyökkäykseen. Venäläisten jääkärien rynnäkö oli kello 16 jälkeen jo nousemassa Linnan rintavarustuksille, kun suomalaisten rivistöt ampuivat yhteislaukauksen. Vaasalaiset, savolaiset ja oululaiset iskivät saman tien pistimillä viholliseen, joka tulella ja edetessään jo oli joutunut epäjärjestykseen. Nopea vastahyökkäys käänsi vihollisen etenemisen heti pakokauhuksi, jota kaikki Linnassa olleet osastot ryhtyivät vauhdittamaan yhteislaukauksin ja pistinhyökkäyksin. Suomalaisten tulen pyyhkimällä sillalla syntyi toivoton ruuhka: se täyttyi kaatuneista ja haavoittuneista ja useat putosivat virtaan. Osapuolet ryhmittivät nyt ampumaketjuiksi Koljonvirran eri puolille. Kiihas jalkaväki- ja tykkituli virran yli jatkui, kunnes pimeä kello 19 maissa lopetti taistelun. Kaatuneiden venäläisten joukossa oli alle 30-vuotias ruhtinas Dolgoruki, josta oli ajateltu Tutskovin seuraajaa, mutta jonka elämä päättyi virran itärannalla tykinkuulan osumaan.

Arvoitukseksi jää, miten kauan Sandelsin asemat olisivat estäneet Tutskovin etenemistä. Marraskuun 12. päivänä kenraalimajuriksi ylennetty Sandels sai päämajasta käskyn vetäytyä kohti Oulua.

Ylä-Savon Auvisten sukutiedot kirjaksi.

Syksyllä kirjahanketta edistettiin työryhmällä Aune Elolampi, Marjatta Hänninen ja Heikki Auvinen. Kirjaprojektin vetäjäksi saatiin kokenut Anja Seuranen Kuopiosta.

Sisältö pitää saada koottua meiltä sukuseuralaisilta tekstinä, valokuvina, sukutietojen täydentämisenä. Tekstien osalta rimaa ei kannata pitää liian korkealla, muut kyllä laittaa pilkut ja pisteet paikalleen. Pienetkin tarinat, sattumukset ja henkilökuvaukset ovat tervetulleita. Parasta olisi, jos saisimme Anjalle ”runsauden pulan” eli materiaalia enemmän kuin tarvitaan. Siitä olisi helpompi koota tasapainoinen sukukirja.

Auvisten suvun historiatietoja olen etsinyt erilaisista kirjallisista lähteistä ja toimittanut Anjalle mitä sain kokoon. Myös meidän ajastamme on hyvä saada tietoa talteen.

Uutena mahdollisuutena on selvittää sukujuuria kirjallista aineistoa kauemmaksi DNA-testeillä. Otin näytteen itsestäni ja lähetin sen alan amerikkalaiseen laboratorioon Texasiin. Isä-linjan tulosten pitäisi kuvata kaikkien auvislaisten esi-isien taustaa. Jos tulokset ovat yleisesti kiinnostavia ja antavat tietoa mistä esi-isämme tänne Suomeen tulivat, annan ne sukukirjaan käytettäväksi.

Kun kirjan sisältö on saatu on saatu kokoon, on aika selvittää kuinka suuri painos otetaan, millainen kirja teknisesti ja kustannusarvio. Useammalta on tullut toive kovakantisesta kirjasta, vaikka se on kalliimpi kuin pehmeäkantinen. Kokona voisi olla käteen sopiva P5. Ajatuksena minulla on, että kirjan pitää kestää kauas tulevaisuuteen. Toivottavasti joku lukee sitä sadan vuoden päästä. Kirja-asioita pitää keskustella sukuseuran sisällä mitä halutaan ja selvittää kuinka moni tilaa kirjan.

Heikki Auvinen